

opusdei.org

Nieuwe video: Zaiers van vrede en vreugde

De Fransman Philippe Riberre heeft bij gelegenheid van het honderdste geboortjaar van Jozefmaria Escrivá een reportage gemaakt van sociale projecten in de geest van de stichter van het Opus Dei in de Bronx van New York, in Uruguay en in Kinsjasa, Kongo.

30-5-2002

Wie niet aan het materiële gehecht is, - zo zei Jozefmaria Escrivá – zal sneller geneigd zijn zich edelmoedig in te zetten voor God en voor de mensen. Bij het zien van de noden in eigen land of directe omgeving, zal hij zijn schouders eronder zetten en naar middelen zoeken om te helpen. Een christen kan zich er niet tevreden mee stellen louter in eigen onderhoud te willen voorzien.

Deze houding van solidariteit en rechtvaardigheid is voor gelovigen en medewerkers van de prelatur van het Opus Dei de drijfveer om, samen met vele anderen, centra voor onderwijs, gezondheidszorg, enz. op te zetten. Over de hele wereld proberen ze het beste van zichzelf te geven om de noden van de mensen te reduceren, zonder daarbij onderscheid te maken naar ras, geloof of afkomst.

De video ‘Zaaiers van vrede en vreugde’ laat drie initiatieven zien: een daarvan is Rosedale, een vormingscentrum voor meisjes midden in de Bronx van New York. Leidster Jean Murray: “We wilden hen helpen hun leven thuis en op school te verbeteren. Laten zien dat we om hen gaven. We wilden hen en hun families helpen. Soms verbaas ik me erover hoe ze zich staande kunnen houden. De gevaren van drugs, van misdaad. Ouders durven hun kinderen niet alleen de straat te laten oversteken. Drank, tv, de druk van hun klasgenootjes. Ze zien wat leeftijdgenootjes doen en willen dat ook. Ze zitten in de vijfde klas en willen al met jongens uitgaan. Ze willen doen wat de anderen doen. Ze laten de school links liggen, en soms ook hun familie.”

Het centrum *CADI* ligt in een sloppenwijk van Montevideo, de hoofdstad van Uruguay.

Initiatiefneemster Nora Olasso: “CADI is ontstaan uit de behoeften in deze wijk. De stad heeft veel mensen uit het centrum naar de periferie verdreven. Het ontbreekt de mensen in deze wijken aan alles: voldoende onderwijs, kleuterscholen. Het is hier overbevolkt. Moeders kunnen niet gaan werken omdat er geen kinderopvang is. CADI wil zeggen: centrum voor integrale steun en ontwikkeling. We werken zowel met gezinnen als met kinderen. In het begin wilden de mensen hun kinderen niet sturen. Maar later begonnen ze te zien dat dit een plaats van vreugde was waar ze bijeen konden komen en dingen konden delen niet alleen met ons maar ook met elkaar.”

Medisch centrum Monkole is een ziekenhuis in Kinsjasa, Kongo. Dokter Louis-Marie Aissi: “Monkole geeft allereerst vorming. Niet alleen op medisch vlak maar vooral op

menselijk vlak, om de mensen een ideaal te geven. Monkole laat zien dat de Kongolezen een ziekenhuis kunnen schoonhouden, dat ze een zieke als mens beschouwen, hem behandelen zoals het hoort. Soms volstaat een glimlach om een patiënt op te vrolijken, om iemand die in bed heeft geplast met een glimlach te kalmeren, hem zeggen dat hij zich niet ongerust hoeft te maken, dat zijn lakens verschoond kunnen worden. Méér dan techniek, is het deze menselijkheid: dit in staat zijn het lijden van de mensen te begrijpen.”

De videoband “Het spoor van een heilige” is te bestellen bij Stichting De Boog, Herenstraat 41, 3512 KB Utrecht.

video-zaaiers-van-vrede-en-vreugde/
(13-8-2025)